

Firmele străine mai au doar câteva zile pentru depunerea chestionarului pentru stabilirea rezidenței fiscale

Autor: Miruna Enache, Partener, Coordonatorul Departamentului de asistență fiscală în tranzacții, EY România

Firmele străine înregistrate cu locul conducerii efective în România au obligația ca, până la 30 iunie 2021 inclusiv, să depună la Fisc un chestionar pe baza căruia ANAF urmează să le stabilească rezidența fiscală în țara noastră. În urma analizei datelor, Fiscul va anunța firma străină, în cel mult 30 de zile, dacă îndeplinește sau nu condiția de rezidență potrivit locului conducerii efective în România. Astfel, firma străină va primi, prin poștă sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță, o notificare în acest sens. Stabilirea rezidenței fiscale este importantă având în vedere că firmele vor plăti impozitele la cota existentă în statul în care își au rezidența fiscală, iar o cotă mică de impozit pe profit, așa cum are România, încă mai poate face diferența până la alinierea acestora, așa cum se prefigurează la nivel internațional.

Prin acest chestionar, anunțat încă de anul trecut, dar publicat de-abia în cursul lunii mai 2021, ANAF urmărește obținerea unor informații cât mai amănunțite din partea

persoanelor juridice străine care activează în România și au tot aici locul conducerii efective.

Practic, prin completarea acestuia, persoanele juridice străine furnizează informații cu privire la numele, starea de înregistrare, forma juridică în statul de înregistrare și obiectul activității lor în străinătate. De asemenea, sunt solicitate date privind capitalul social, acționarii și alte participații la entitatea juridică străină, precum și date de identificare pentru administratori, directori executivi și membri ai consiliului de administrație.

Conform celor mai recente modificări operate Codului fiscal, o firmă străină este rezidentă în România dacă locul de exercitare a conducerii efective este în țara noastră. Adică dacă locul de gestionare efectivă este acela în care, dacă nu se dovedește altfel, entitatea juridică străină desfășoară operațiuni corespunzătoare unor scopuri economice reale și substanțiale și în care este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare: deciziile economico-strategice necesare pentru gestionarea activității entității juridice străine în ansamblu sunt luate în România de către directorii executivi și /sau membrii consiliului de administrație, în vreme ce a doua condiție stipulează că cel puțin 50% dintre directorii executivi și /sau membrii consiliului de administrație al entității juridice străine sunt rezidenți aici.

Cum poate fi demonstrat locul unde se iau deciziile economico-strategice? Prin transmiterea documentelor doveditoare (inclusiv documente corporative ale entității străine, dovada funcționării locului de conducere în România și contracte încheiate cu directorii executivi) împreună cu chestionarul.

Autoritățile fiscale române pot stabili din oficiu sau la cererea altei autorități, pentru orice companie străină, dacă locul ei de conducere efectivă este, de fapt, în România. Dacă o firmă străină va fi considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a

dublei impunerii la care România este parte, rezidența acestei persoane se va stabili potrivit normelor convenției de evitare a dublei impunerii aplicabile.

În situația în care, de exemplu, o societate străină are un depozit de marfă în România, este destul de greu de spus la prima vedere, fără o analiză mai amplă, dacă respectiva firmă străină trebuie sau nu să își stabilească rezidența fiscală în România. Codul Fiscal conține prevederi specifice privind activitatea de depozitare, care poate să fie incidentală, poate să fie auxiliară sau parte dintr-o activitate efectivă economică în România. Prin urmare, decizia va depinde de cum are loc logistica pentru livrări și achiziții, cum se iau deciziile, cum se modifică mărfurile respective (ca structură, împachetare etc.).

De ce este importantă pentru companii stabilirea rezidenței sale fiscale? În primul rând, pentru a ști exact care este cota impozitului pe profit ce trebuie achitat. Astfel, persoanele juridice cu reședința fiscală românească pot fi supuse impozitului pe cifra de afaceri de 1% sau 3% (în funcție de existența sau nu a unor angajați) pentru micro-companiile care au o cifră de afaceri anuală de până la 1.000.000 EUR sau impozitului de 16% pe profit pentru companiile a căror cifră de afaceri depășește pragul de 1.000.000 EUR. În al doilea rând, pentru a evita eventualele amenzi, penalități și dobânzi de întârziere în cazul în care o firmă cu rezidență fiscală în România nu se achită de obligațiile sale de înregistrare în scopuri fiscale, declarare și plată a impozitelor.

Nu trebuie omis nici faptul că orice modificare a rezidenței fiscale poate determina intrarea în spectrul de raportare a Directivei 2011/16 a Consiliului Uniunii Europene privind regimurile fiscale transfrontaliere, cunoscută sub numele de „DAC6”, ce implică o serie de obligații suplimentare supuse unor sancțiuni semnificative pentru nerespectare.

Prin urmare, în aceste ultime zile, companiile ar trebui să se grăbească să completeze acest chestionar. Altfel, societatea poate să se afle într-o situație neclară și se poate expune unor sancțiuni în cazul unui control al ANAF, chiar dacă legislația nu prevede sancțiuni directe legate de chestionar.